

Arrest

nr. 320 315 van 21 januari 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. AKTEPE
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 september 2024 tot weigering van verblijf (bijlage 48).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 oktober 2024 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 november 2024.

Gelet op de beschikking van 13 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2025.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. THEUWISSEN, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd bij aangetekend schrijven door de Raad de vraag gesteld of zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in

kennis dient te worden gesteld of een synthesesememorie zal worden ingediend - "geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld". De vreemdeling is er immers "niet (...)toe gehouden zijn synthesesememorie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een synthesesememorie, over zeven extra dagen." (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

Met toepassing van hetzelfde wetsartikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld".

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt een verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe een verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 28 november 2024 diende verzoeker een verzoek tot horen in. In dit procedurestuk licht hij toe dat zijn raadsman het schrijven waarin werd gevraagd of hij al dan niet een synthesesememorie wenste neer te leggen "*niet [...] de dag zelf*" in zijn inbox kreeg door een technisch probleem bij Jbox. Hij houdt voor dat de synchronisatie van Jbox regelmatig hapert, waardoor berichten soms pas "*de dag erop*" in de inbox van de ontvanger verschijnen. Verder voert verzoeker aan dat zijn raadsman op de dag waarop de griffie hem verzocht om mee te delen of er al dan niet een synthesesememorie zou worden neergelegd ook geen e-mail kreeg om hem ervan in kennis te stellen dat er een bericht beschikbaar was in zijn Jbox. Hij stelt dat hij ook geen bericht heeft gekregen dat een "*extra termijn van 7 dagen*" is beginnen te lopen. Verzoeker benadrukt dat het een zeer principiële zaak betreft en zijn belang niet door een technisch probleem verloren mag gaan.

Met zijn betoog dat berichten soms met een dag vertraging in de Jbox van zijn raadsman verschijnen toont verzoeker niet aan dat de in de beschikking van 28 november 2024 opgenomen vaststelling dat niet tijdig werd meegedeeld of al dan niet een synthesesememorie zou worden neergelegd incorrect is. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt immers dat de griffie van de Raad op 5 november 2024, via Jbox, een schrijven aan verzoeker overmaakte waarin werd gevraagd om mee te delen of hij al dan niet een synthesesememorie zou neerleggen en dit stuk door verzoekers raadsman werd ontvangen. Verzoeker houdt dan wel voor dat dit schrijven hem niet "*de dag zelf*" bereikte, maar levert geen begin van bewijs dat dit betoog zou kunnen staven. Ter terechtzitting hiernaar gevraagd, geeft verzoeker aan dat hij niet beschikt over een stuk om een technisch falen van het Jbox-systeem aan te tonen.

Louter ten overvloede merkt de Raad nog op dat, zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat het schrijven van de griffie de raadsman van verzoeker slechts "*de dag erop*" zou hebben bereikt, en hiermee rekening zou worden gehouden bij het berekenen van de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn, dan nog niet blijkt dat verzoeker de griffie van de Raad binnen de wettelijk voorziene termijn heeft meegedeeld of hij al dan niet een synthesesememorie zou neerleggen. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt immers dat verzoeker op geen enkel ogenblik een bericht aan de griffie heeft gericht waarin hij zijn intenties betreffende het al dan niet neerleggen van een synthesesememorie kenbaar maakte. Bijgevolg kan, zelfs als zou worden aangenomen dat de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn door technische problemen met Jbox slechts op latere datum een aanvang kon nemen, hoe dan ook niet worden vastgesteld dat verzoeker de griffie binnen de bij wet voorziene termijn meedeelde of hij al dan niet een synthesesememorie zou neerleggen.

De Raad dient daarnaast aan te geven dat het enkele feit dat aan verzoekers advocaat geen automatisch gegenereerd e-mailbericht zou zijn verzonden op het ogenblik dat deze een procedurestuk van de Raad ontving via Jbox niet toelaat te oordelen dat er geen rechtsgeldige kennisgeving zou zijn geweest of dat het niet mogelijk was om kennis te nemen van het procedurestuk dat via Jbox werd overgemaakt. Het wordt immers niet betwist dat de brief van de griffie beschikbaar was in de Jbox van verzoekers raadsman, nu uit de eigen toelichtingen van deze laatste blijkt dat voormelde brief, toen een verificatie diende te gebeuren in het kader van de behandeling van andere dossiers, werd aangetroffen.

Een systeem waardoor een advocaat een mailbericht kan krijgen telkens er stukken werden ontvangen via het Jbox-systeem is een bijkomende dienstverlening waarop een beroep kan worden gedaan. Het feit dat er technische problemen optreden bij deze bijkomende dienstverlening stelt deze advocaat niet vrij van de verplichting om regelmatig na te gaan of er berichten via Jbox werden ontvangen en laat niet toe te oordelen dat er sprake is van een situatie van overmacht of dat er geen correcte kennisgeving door de Raad zou zijn gebeurd.

Voorts moet worden aangegeven dat verzoekers mededeling dat hij ook geen bericht heeft gekregen dat een *“extra termijn van 7 dagen”* is beginnen te lopen – waarbij hij nalaat te verduidelijken in welke reglementaire bepaling zou zijn gesteld dat nadat de griffie een schrijven overmaakte met de vraag of een synthesesamenvatting zou worden neergelegd en hierop niet werd geantwoord er nog een ander schrijven zou moeten worden overgemaakt – geen afbreuk doet aan het voorgaande.

Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds werd aangegeven in de beschikking van 28 november 2024.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend vijfen-twintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK